

Αθήνα 19 Ιανουαρίου 2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς

Ανάπτυξης και

Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών

ΘΕΜΑ: «Κυβερνητική ανοχή και συνενοχή στη λειτουργία «καρτέλ» στην Ιδιωτική Υγεία και Ασφάλιση – Αφήνετε απροστάτευτους εκατοντάδες χιλιάδες ασφαλισμένους και οδηγείτε σε οικονομική εξόντωση τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές»

Η κυβερνητική ανοχή απέναντι στην ασυδοσία συγκεκριμένων μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων στον χώρο της Ιδιωτικής Υγείας και Ασφάλισης έχει πλέον μετατραπεί σε **συνειδητή πολιτική επιλογή συνενοχής**. Την ώρα που η ελληνική κοινωνία πιέζεται από την ακρίβεια και τη συρρίκνωση των πραγματικών εισοδημάτων, εξελίσσεται μια **διπλή επίθεση** εις βάρος τόσο των ασφαλισμένων πολιτών όσο και των επαγγελματιών της ασφαλιστικής διαμεσολάβησης.

1. Η απόφαση – κόλαφος του ΣτΕ και η κυβερνητική ευθύνη

Η υπ' αριθμ. **2196/2025 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας** επιβεβαιώνει με τον πιο σαφή τρόπο ότι οι μονομερείς, αδιαφανείς και καταχρηστικές αυξήσεις στα ασφάλιστρα υγείας είναι **παράνομες**, καθώς δεν βασίζονται σε σαφή, εύλογα και εκ των προτέρων γνωστά κριτήρια.

Πρόκειται για μια ηχηρή δικαίωση των καταναλωτών, η οποία όμως ταυτόχρονα αναδεικνύει τις **βαριές πολιτικές ευθύνες της Κυβέρνησης**. Για χρόνια επιτρέψατε τη λειτουργία ενός ιδιότυπου **καρτέλ μεταξύ ιδιωτικών κλινικών και ασφαλιστικών εταιρειών**, όπου οι πρώτες αυξάνουν αυθαίρετα το κόστος νοσηλείας και οι δεύτερες μετακυλίνουν το κόστος στους ασφαλισμένους μέσω εξωφρενικών αυξήσεων.

Το αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής ανοχής είναι δραματικό: **πάνω από 400.000 ασφαλισμένοι** εξαναγκάστηκαν να διακόψουν τα συμβόλαιά τους, χάνοντας εισφορές ετών και μένοντας υγειονομικά ακάλυπτοι, επειδή η Κυβέρνηση αρνήθηκε να θέσει κανόνες και μηχανισμούς ελέγχου.

Ακόμη πιο εξοργιστικός είναι ο εμπαιγμός με τον αποκαλούμενο «**Ενιαίο Δείκτη Υγείας**». Ενώ εξαγγέλθηκε ως εργαλείο ελέγχου των αυξήσεων, στην πράξη παραπέμπεται διαρκώς στο μέλλον, δημιουργώντας ένα **σκόπιμο θεσμικό και κανονιστικό κενό**. Όσο καθυστερεί η εφαρμογή του, τα ασφάλιστρα των παλαιών συμβολαίων αυξάνονται ανεξέλεγκτα, δίνοντας χρόνο στις εταιρείες

να απαλλαγούν από συμβόλαια με υψηλές καλύψεις και κατοχυρωμένα δικαιώματα. Πρόκειται για μια **σιωπηρή κοινωνική εκκαθάριση** των παλαιών ασφαλισμένων.

Η κοινωνική διάσταση του ζητήματος είναι τεράστια καθώς στη συντριπτική τους πλειονότητα οι ασφαλισμένοι που εξωθήθηκαν εκτός ιδιωτικής ασφάλισης είναι **πολίτες προχωρημένης ηλικίας**, συχνά με επιβαρυνμένο ιατρικό ιστορικό. Πρόκειται για ανθρώπους που **δεν έχουν πλέον το δικαίωμα ή τη δυνατότητα επανασφάλισης**, στην ίδια ή σε άλλη εταιρεία, ακριβώς λόγω ηλικίας και κατάστασης υγείας.

Για αυτούς τους πολίτες, η ακύρωση του συμβολαίου δεν αποτελεί «ελεύθερη επιλογή», αλλά **υγειονομικό και κοινωνικό αποκλεισμό**. Χάνουν τη μοναδική τους ασπίδα απέναντι στη σοβαρή ασθένεια, ζώντας με το διαρκές ψυχολογικό άγχος αν θα μπορέσουν να ανταποκριθούν σε νέες αυξήσεις, τη στιγμή που οι συντάξεις τους **σε πραγματικούς αριθμούς μειώνονται λόγω πληθωρισμού**.

Η κυβερνητική αδράνεια μεταφράζεται σε **μετακύλιση του φόβου, της ανασφάλειας και του κινδύνου ζωής** στους πιο ευάλωτους πολίτες.

2. Ο διωγμός των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών και το κοινωνικό του αποτύπωμα

Παράλληλα με τη λεηλασία των ασφαλισμένων, εξελίσσεται μια οργανωμένη επίθεση και κατά των **ασφαλιστικών διαμεσολαβητών**, με μονομερείς μειώσεις προμηθειών, ακόμη και σε υφιστάμενα χαρτοφυλάκια, κατάφωρα αντίθετες με τις συμβάσεις συνεργασίας και κάθε έννοια επαγγελματικής δεοντολογίας.

Οι πρακτικές αυτές περιλαμβάνουν:

- μεταφορά μέρους του ασφαλίστρου σε «Δικαίωμα Συμβολαίου» με άμεση μείωση αμοιβών,
- δημιουργία τεχνητών αυξήσεων χωρίς απόδοση προμήθειας,
- ενδείξεις εναρμονισμένων πρακτικών μεταξύ εταιρειών.

Η επίθεση αυτή δεν είναι μόνο οικονομική· είναι **κοινωνικά ανεύθνη και ιστορικά άδικη**. Οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές ήταν εκείνοι που, σε εποχές όπου η ασφαλιστική συνείδηση δεν ήταν δεδομένη στη χώρα, **πήραν στις πλάτες τους τον θεσμό της ιδιωτικής ασφάλισης**, χτίζοντας σχέσεις εμπιστοσύνης με τους πολίτες.

Χάρη στο έργο τους γιγαντώθηκαν οι ασφαλιστικές εταιρείες και αναπτύχθηκαν τα ιδιωτικά νοσοκομεία. Σήμερα, το ίδιο αυτό οικοσύστημα εμφανίζει χαρακτηριστικά **καρτελοποίησης**, στρεφόμενο ταυτόχρονα **εναντίον των πελατών του και εναντίον των συνεργατών του**.

Το κοινωνικό αποτύπωμα είναι βαρύ: μικρά ασφαλιστικά γραφεία κλείνουν, αυτοαπασχολούμενοι οδηγούνται σε οικονομική ασφυξία και οι πολίτες στερούνται τον προσωπικό τους σύμβουλο που τους καθοδηγεί σε κρίσιμες αποφάσεις υγείας.

ΕΠΕΙΔΗ:

- η απόφαση του ΣτΕ δημιουργεί δεσμευτικά νέα δεδομένα,
- η καθυστέρηση ενεργοποίησης του Δείκτη Υγείας είναι σκόπιμη και εξυπηρετεί επιχειρηματικά συμφέροντα,
- οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές υφίστανται μονομερείς και καταχρηστικές μεταβολές των όρων συνεργασίας τους,

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

1. Γιατί δεν έχει ενεργοποιηθεί ακόμη ο Ενιαίος Δείκτης Υγείας και ποια συμφέροντα εξυπηρετεί η συνεχής μετάθεσή του, αφήνοντας τους ασφαλισμένους έρμαιο αυξήσεων που το ΣτΕ έκρινε καταχρηστικές;
2. Ποια άμεσα μέτρα θα λάβετε για τη συμμόρφωση των ασφαλιστικών εταιρειών με την απόφαση 2196/2025 του ΣτΕ και προτίθεστε να υποχρεώσετε την επιστροφή παρανόμως εισπραχθέντων ασφαλίσεων;
3. Σκοπεύετε να παρέμβετε νομοθετικά για να σταματήσει η αυθαιρεσία των μονομερών μειώσεων προμηθειών στους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές, λαμβάνοντας υπόψη τον κοινωνικό και αναπτυξιακό ρόλο που διαχρονικά επιτελούν;
4. Θα διερευνήσετε, μέσω της Επιτροπής Ανταγωνισμού, τις καταγγελίες για εναρμονισμένες πρακτικές και λειτουργία «καρτέλ» μεταξύ ιδιωτικών κλινικών και ασφαλιστικών εταιρειών;
5. Ποια μέτρα θα λάβετε για την προστασία των ηλικιωμένων και μη επανασφαλίσιμων ασφαλισμένων, των οποίων η απώλεια κάλυψης συνιστά υγειονομικό και κοινωνικό αποκλεισμό;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Θεοδώρα Τζάκρη

Αλέξανδρος Αυλωνίτης

Γιώτα Πούλου

Ραλλία Χρηστίδου